

danske model, ville det da give anledning til bekymring, men det mener jeg altså heller ikke vi gør med dette meget beskedne indgreb, der er tale om. Jeg tror også, at når hr. Lars Kramer tænker lidt over det, vil han tage det roligt.

Jeg synes, hr. Ole Sohn altid er god til at komme med nogle konstruktive forslag under debatterne. De kan være svære at afvise, vil jeg sige, og jeg er meget interesseret i at høre noget nærmere om denne alternative model. Men jeg tror ikke, vi kommer det nærmere her.

Endelig til fru Lissa Mathiasen: Jeg mener ikke, det er nogen særlig situation i den forstand, at det er en dramatisk situation, hvor vi må gribe ind, fordi der sker nogle ulykker, hvis vi ikke gør det. Men det er principielt for regeringspartierne at sikre mere frihed for den enkelte og sikre en bedre balance mellem familieliv og arbejdsliv, og vi mener, at vi bidrager til det med dette forslag – et meget beskedent bidrag, men alligevel et bidrag. Derfor kommer vi med forslaget.

Så spørger fru Lissa Mathiasen, om jeg vil udelukke, at vi nogen sinde igen griber ind i nogen overenskomster i de mange år, der formentlig er tilbage af denne regerings levetid. Jeg kan jo ikke stå her og udelukke, at vi vil gøre det. I de næste, hvad ved jeg, 10-15 år kan der jo let opstå situationer, hvor vi føler anledning til at gribe ind. Det kan man ikke udelukke, så håndfaste garantier vil jeg ikke give. Men jeg kan roligt sige, at det bliver ikke reglen, at vi griber ind i overenskomsterne.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Ole Vagn Christensen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Lars Barfoed indrømmede, at man laver et indgreb over for de 94 pct., og vi kan vel godt sige, at man giver mulighed for, at der kan ske selvtægt over for overenskomsterne, at Danmark dermed kan komme på deltid, og at vi kan få opmagasineret en reserve af arbejdskraft, som der kan være hårdt brug for andre steder. Men jeg kan forstå, at det er ikke sådan nogle ting, man går op i i Det Konservative Folkeparti.

Men kan hr. Lars Barfoed ikke se, at med den selvtægt, som man kan få op at stå, fordi man sådan set sætter lovforslaget over overenskomsterne, er der god grund til, at man rundt omkring på arbejdspladserne begynder at spørge:

Hvor havner vi i det øjeblik, der ikke er den nødvendige tryghed omkring vore overenskomster, fordi de er undergravet af selvtægten på arbejdsmarkedet? Hvis jeg var i hr. Lars Barfoeds situation og repræsenterede både arbejdsgiverne og virksomhederne, ville jeg i hvert fald have den overvejelse med, også når jeg skulle til at vurdere hr. Ole Sohns forslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfoed (EL):

Hr. Lars Barfoed siger, at det kun er rent lovtekniske grunde, der gør, at man har udformet lovforslaget, så det gælder for alle i stedet for kun at gælde for de 6 pct., der ikke er dækket af en overenskomst. Hvis vi nu kan finde noget lovteknik, der gør, at loven kun kommer til at gælde for de 6 pct. og ikke griber ind i alle overenskomsterne, vil De Konservative så støtte en sådan ændring af loven?

Så siger hr. Lars Barfoed, at man vil sikre mere frihed, at det er dét, der er formålet med forslaget. Vi vil også meget gerne være til at sikre mere frihed for de ansatte, der har behov for bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, og derfor vil vi gerne være med til at sikre, at man får ret til at gå på deltid.

Kl. 19.10

Men det er jo ikke det, der ligger i det her forslag. Der ligger tværtimod en ret for arbejdsgiveren til at tvinge én på deltid, så man f.eks. er nødt til at have to eller tre deltidsjob eller have to deltidsjob, et i hver sin ende af dagen. Det kommer til at give et dårligere familieliv. Der er ikke meget frihed i det for det enkelte menneske.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det Konservative Folkepartis ordfører siger, at det kun er i særlige situationer, man ønsker at nedbryde den danske model sådan trin for trin. I det her tilfælde er det den fri aftaleret, som altså skal nedbrydes. Jeg vil godt spørge: Hvilke andre frihedsskabende initiativer – eller man kunne kalde det grundskud i forhold til den fri aftaleret – har regeringen, som Det Konservative Folkeparti vil lægge ryg til?

I det her tilfælde er der jo altså tale om en sag, hvor både lønmodtager og arbejdsgiver advarer mod det her skridt, netop fordi det er en hindring for fremtidige aftaler på arbejdsmarkedet. Jeg vil godt sige, at selv om det er et ensidigt vendt lovforslag, så er det sådan set overrasken-